

Петко Р. Славейков

Спомняне

Жалост ме е залюляла
на живот от първий час;
над люлка ми майка пяла
тъжна песен с жален глас:

– Клето чедо! Веч баща ти
в хладни гробни тъмнини –
нож душмански го пропрати;
ти си роб от пелени.

Но порасвай и препасвай
остра сабя на бедра
и войвода за свобода
да та видя и умра!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов, Снежина Гилева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4214>]